

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΤΟΥ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΤΟΥ

Χάριν τῆς πρὸς τὸν Ἅγιον αὐτοῦ εὐλαβείας

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΝΔΡΕΟΥ Β. ΠΑΣΧΑ
1911

Τῆ 13' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΤΟΥ ΕΞ ΙΑΩΝΝΙΝΩΝ

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σου, τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, συναελθόντες σήμερον ἐορτάζομεν, ὅτι ἐδείχθης στερρότατος, καὶ ἀνεπηρέαστος, τοῦ κρατοῦντος ἀναιδῶς, τῷ λυσοῶδει φρυάγματι, ὃν κατήλεγξας, λογισμοῖς εὐσεβέσι πεφραγμένος, δι' ὧν ἤγειρας τροπαίων, στίλβων τρισμάχαρ Γεώργιε.

Ωσπερ θῆρες ἀτίθασσοι, οἱ τῷ σκότει προσκείμενοι, κατασχόντες εἰλκόν σε πρὸς ἀσέθειαν· ὡς δὲ στερρόως ἀπελάκτισας, ὡς ἄρκυν ψυχόλεθρον, θείᾳ αἰγλή λαμπρυνθεὶς, τὴν ἀπόπτυστον ζόφωσιν, τὴν ἀμύθητον, τῶν ἀγίων ἀγγέλων καὶ μερόπων, εὐφροσύνην ἐμνηστεύσω, πανευκλεῶς ἀνδρικώτατε.

Απειλὰς οὐ κατέπτηξας, οὐδὲ πειραν κολάσεων, τῷ Χριστοῦ κρατούμενος θείῳ ἔρωτι, δι' οὗ ἐδείχθης συνόμιλος, ἀνδρείῳ τῷ λήματι, τοῖς ἀγίοις ἀθληταῖς, τοῖς τὸ αἶμα ἐκχέασιν ὑπὲρ πίστεως, τῶν στεφάνων ἐκείνοις μετασχών τε, τῶν ἀρρήτων ἐπαξίως, ἐν τοῖς ἀγίοις σκηνώμασι.

Δόξα Ἦχος α'.

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως ἰδρυμένος, Γεώργιε τρισμάχαρ, ὠφθης ἀδιάσειστος πρὸς τὰ φρυάγματα τῶν ὑπεναντίων· καὶ τὴν ἀγχόνην ἀσμένως αἰρετισάμενος δι' ἀγάπην τοῦ Κυρίου σου, ἐκομίσω παρ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης ἀμάραντον στέφανον, καὶ τὴν χάριν ἐπὶ γῆς τῶν ἀπειρῶν ἰάσεων, δι' ὧν τοὺς σαλευομένους ὑπεστήριξας, καὶ τοὺς φυγέντας τὴν πίστιν διεθέρμανας, δόξαν ἀναπέμπον-

τας Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἀεὶ τῆς ἀνθρωπίνου σωτηρίας τὴν ἑλλάμψιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἷσδος τό, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουσὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσατέ μοι, καὶ συνήτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πᾶρες ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνιγγεῖλα, καὶ ἔσωσα, ἠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βίαςανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σὺντριμμα· οἱ δὲ εἶσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλη εὐεργετήθησονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπιέρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ἰψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπειας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπισεῖ αὐτῶν.

Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον δαιμόνητα, ὅξυνει δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς βομφαίαν συνεκπολεμήσαι αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εἰστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροδόλου θυμοῦ πλήρεις βιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλίσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωπίασθε οἱ κρατοῦντες πλῆθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Εἰς τὴν λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'.

Χαρμονικῶς συνελθόντες Γεώργιε, τὴν μνήμην σου φαιδρῶς ἑορτάζομεν· θείῳ γὰρ ἔρωτι κατασχεθεῖς, τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταπεφρόνησας, καὶ τὸν Χριστὸν υἱὸν Θεοῦ ἀνωμολογίσας, τὸν δι' ἀρχόντης ὑπεδέξω θάνατον· ἔθεν καὶ ὑπερπτάς τῶν ἐνθάδε, περιπολεῖς ἐν οὐρανοῖς, συνόμιλος ἀγγέλων γενόμενος.

Ὁ αὐτός.

Ο πολυτίμητον μύρον τοῦ Γεωργίου ἡ ἐπέτειος τῶν συνελθόντων πανήγυρις, κατακηλεῖ τὰς αἰσθήσεις, ἐκκενούμενον· τῷ τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔρωτι κάτοχος γενόμενος, καὶ ἀλγεῖνων ἀπάντων ὑπεριδὼν, χαρίτων μυρίων ἀναπέπλησται, καὶ πρεσβεύει διηνεκῶς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ο τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Γεώργιος, τὰς νοητὰς φάλαγγας τοῦ ἐχθροῦ διαβρῆξας, λαμπρὸν ἀνιήρατο τρέπαιον, δι' οὗ καταισχύνας τοὺς παλαμναίους, τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα εὐφροσύνης ἐνέπλησες, δόξαν ἀναπέμποντας Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Ἦχος γ'.

Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον, ὑμνήσωμεν ἅπαντες συνελθόντες, Γεώργιον τὸν πανεύφημον, Ἰωαννῖναν τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ πολιοῦχον, καὶ ἀνεξάντλητον πηγὴν τοῖς ποικίλως πάσχουσιν ἰαμάτων, τῆς εὐφροσύνης τῶν πιστῶν προ-

μνηστέα, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πολύκροτον κατασχύνην, καὶ δια-
πύσιον πρέσβυν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἀσπάρως ἐκ θείου Πνεύματος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε τῶν ἀθλητῶν, τὰ στίφη συνελθόντα, ἐν ὕμνοις ἐγκωμίων,
τὸν μάρτυρα Κυρίου ἐνδόξως εὐφημήσωμεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει.

Σκεῦος μαρτυρικόν, Πνεύματος χρηματίσας, Γεώργιε τρισμάκαρ,
μετέστης κατ' ἀξίαν, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Κῆρυξ ἐπὶ τῆς γῆς, τῆς πίστεως Κυρίου γενόμενος ἐστέφθης,
μαρτυρικῇ στεφάνῳ, ἐν οὐρανοῖς πανόλβιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πανδαισίαν κοινὴν συγκροτήσας ὁ ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ νεο-
μάρτυς Γεώργιος, συγκαλεῖται πάντας τοὺς πιστοὺς πρὸς ἐστί-
ασιν. Δεῦτε οὖν ἅπαντες πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, τὴν μνήμην
αὐτοῦ τὴν ἐπέτειον μετ' ἐγκωμίων γεραίροντες· λαμπρῶς γὰρ
ἐναθλήσας ὑπὲρ Χριστοῦ, αἰσχεῖ ἀπλέτῳ τὸν ἐχθρὸν περιέβαλε,
καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον κομισάμενος, πρεσβεύει διηνεκῶς ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν πανεὐφήμιον μάρτυν Χριστοῦ Γεώργιον, Ἰωαννίνων τὸ κλέος
καὶ πολιούχον στερέβρον, ἄσμασιν ἐγκωμίων ἀνευφημήσωμεν, ὅτι
ἐνήθλησε λαμπρῶς, καὶ κατήνεγκεν ἐχθρὸν, τοῦ Πνεύματος τῇ δυνά-
μει, καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τυθεῖς ὑπὲρ Χριστοῦ δι' ἀγχόνης τρισμάκαρ, ἀμύθητον χαρὰν
τοῖς πιστοῖς ἐμνηστεύσω, στεφθεῖς διαδήματι βασιλείῳ Γεώργιε,

σὲ γεραίρουν αἱ τῶν ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ τὸ πλήρωμα τῶν
εὐσεβῶν εὐφημεῖ σε, ὡς θεῖον κειμήλιον.

Δόξα. Ὁμοιον.

Αστέρες φαεινοὶ ἀνεδείχθητε ὄντως, ἐκλάμπαντες παιδρῶς διὰ τοῦ
μαρτυρίου, Γεώργιε τρισόλβιε, καὶ τρισαυγῇ Ἰωάννη, μέγα
καύχημα τῶν εὐσεβῶν τῇ χορείᾳ, καὶ τῆς πόλεως Ἰωαννίνων τὸ
κλέος, καὶ πρέσβεις πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ιωαννίνων ὁ λαὸς ὁ χριστεπώνυμος, ἐν ὕμνοῖς καὶ παιδραῖς
πανύχοις στάσει, σοῦ τὴν ἐπέτειον μνήμην ἐορτάζει· τῶν ἀσω-
μάτων δὲ πᾶσαι καὶ ἀθλητῶν, χορεῖαι συγχαίρουν ἐν Χριστῷ,
δαιμόνων τὸν τάφον σου, καθορώντων προχέοντα, μετὰ φρίκης
λάματα, τοῖς πιστοῖς αὐτῷ προσπελάζουσιν.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως τεῖχος ἀκράδαντον ἀπεριτρέπτῳ νοῖ, ἀνέστης μακάριε ταῖς
ἰσοβόλοις βουλαῖς, τῆς δεινῆς ἐξομώσεως· ἔθεν τὴν φωτοφόρον,
καὶ ἁγίαν σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦμεν, ἰλασμόν τῶν πται-
σμάτων, αἰτούμενοι διὰ σοῦ λαβεῖν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Επάκουσον Δέσποινα ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δούλου
σου, καὶ τῶν προτέρων κακῶν, παράσχου τὴν ἄψεν· σὲ γὰρ
ἐπικαλοῦμαι ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, ῥύσαι με Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς
τῆς γέννης, καὶ στήσον ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον,

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Απέστης πονηρὰς τοῦ Βελίαρ ἐνέδρας, ἐδέξω δ' ἐκ Θεοῦ τὰ τῆς
νίκης βραβεῖα, ἐπαξίως τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ἁθλῶν ἀήτ-
τητε· ἔθεν χαίροντες ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις, τοὺς ἀγῶνάς σου,
καὶ ἀνδρικὰς ἀριστείας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μαρία τὸ σεπτόν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον Ἦχος δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τό, Πᾶσα Πνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαίον.
Ἐἶπεν ὁ Κύριος. Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα.
Τέλος. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
Ἐἶτα. Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ἔνδοξος πανήγυρις, τοῦ νεομάρτυρος Γεωργίου, εἰς εὐφροσύνην συγκαλεῖται πάντας τοὺς πιστοὺς, ἀκτίσι καταυγάζοντος τόδε πάτριον ἔδαφος, ἐν ᾧ τοὺς λαμπροὺς αὐτοῦ ἄθλους ἐνεδείξατο. Μεγαλυνῶ οὖν ἡ πόλις Ἰωαννίνων, ὡς ἐν πολλοῖς τε καὶ ἄλλοις τὰ πρῶτα φέρουσα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀθλήσει μαρτύρων εὐκλεῶν κοσμουμένη, ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς δωρησαίτο ἰλασμὸν παντὶ τῷ χριστωνύμφῳ πληρώματι.

Ἐἶθ' οὕτω, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τό, Κύριε ἐλέησον ἱβ'.
καί, Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς.

Ἐἶτα ὁ Κανὼν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Νομίμως τὸν ἱερὸν δρόμον τελήσας μακάριε, λαμπρυσμένος τῷ Θεῷ θρόνῳ παρίστασαι, ταῖς φωτιστικαῖς ἀκτίσι τοῦ πνεύματος.

Ενδόξως διαδραμών, τοῦ μαρτυρίου τὸ στάδιον, καὶ αἰκισμοῖς ποικίλοις προσομιλήσας, τὴν μακαρίαν κληρουχίαν ἀπελήφας μακάριε.

Ως ἄλλη ἐνεδείχθη Σιλβάμ, ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου ἅγιε, πρὸς ἣν οἱ πιστοὶ καταφεύγοντες, τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν λαμβάνουσι.

Θεοτοκίον.

Ο ἄχρονος λόγος ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς ἐν χρόνῳ, τὰ τῶν βροτῶν διέλυσε πλημμελήματα, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευσ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Αγάπης τῆς εἰς Χριστὸν πεπληρωμένος, τῶν ἐναντίων ἀπάντων τὰς προσβολὰς ἀπελάκτισας, καὶ τοῖς ἄθλοις στεβρῶς ἐνεκαρτέρησας.

Πονηρίαν ἀπεβράβυσας ψυχοφθόρον, τῶν νοητῶν, θεόφρον Γεώργιε, τὴν δι' ἀγχόνης τελείωσιν ἐνστερνισάμενος.

Κηρύττουσιν εὐσεβεῖς, τὴν ἀέναντον πηγὴν τῶν ἰάσεων, οἱ δυσάλθεσι πάθει κεκρατημένοι, καὶ Θεῖα δύναμι: ἀπαλλαττόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν σκῆνωμα τοῦ Θεοῦ λόγου, ἡ βασιλεῖον πορφυρίας, ἣν φορέσας ὁ κτίστης, τὴν παγκόσμιον σωτηρίας ἐξεργάσατο.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πὼς μὴ θαυμάσωμεν τὴν παρρησίαν σου, καὶ ἐπαινέσωμεν τὴν καρτερίαν σου, Γεώργιε μακάριε, χριστιανῶν εὐχος μέγα. Σὺ γὰρ παραδέδωκας, ταῖς βασάνοις τὸ σῶμά σου, θάνατον δεξάμενος, τὸν δι' ἀγχόνης γενναίως· διὸ στεφάνων κατηξίωσαι ἐπουρανίων τρισόλβιε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὠραιότητα.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ως γῆ ἀγαθὴ καρπὸν, μελισταγῆ ἀναδέδωκας, τὴν μαρτυρικὴν σου ἀθλήσιν Γεώργιε· διὸ κατὰ χρέος τιμῶμεν τὴν ἔνδοξόν σου πανήγυριν.

Καταφρονήσας τὰ τοῦ βίου, ἡδέα καὶ ἔλκοντα, ὡς τῷ Χριστοῦ στοιχοῦμενος ἔρωτι, μετ' εὐφροσύνης ἀφράστου προκεχώρησας εἰς τὸ τοῦ μαρτυρίου στάδιον, μακάριε.

Ενέπλησας εὐφροσύνης τοὺς πιστοὺς, τὴν ἀπαράτρεπτον ἰδόντας καρτερίαν σου, ἣν ἐπεδείξω γενναιοφρόνως τῇ χάριτι τεθωρακισμένος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀειπάρθενον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόκον δοξάζομεν, ἣν προστύπου τῷ θεόπτε: Μωϋσῆ, ἀκαταφλέκτως πάναγνε, βᾶτος τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Αθλητικὸν δρόμον διαδραμών, ὡς λίαν συντετμημένον καὶ ὠκιστον, τὴν ἔνδοξον ἀνάβρῃσιν ἐκομίσω παρὰ Χριστοῦ τοῦ βραβευτοῦ σου, Γεώργιε.

Ενηλικία νεανικῆ διάνοιαν γενναίαν ὑπέδειξας, μακάριε, κατὰ τῆς ἀσεβείας τῆς ἐμψύσου γενναίως ἀνδρισάμενος.

Απολακτίσας τῶν ἐναντίων τὰς δωρεὰς, δόξαν οὐράνιον ἔσχεσ παρὰ Χριστοῦ, διηνεκῶς συνεῖναι παρ' αὐτῇ τῇ Δεσπότῃ ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀβραάγες, κατ' ἐχθρῶν παραβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε, κεκτῆμεθα.

καὶ εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ εἶπεν ὅσα ἔδει, ἀλλ' οἱ λόγοι του οὐδὲν ἰσχύσαν, καὶ τοὶ βάσιμοι ὄντες καὶ ἀληθεῖς.

Κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα πολυειδῶς βασανισθεὶς ὁ Γεώργιος ἐν τῇ εἰρκτῇ ἔνα ἐξομῶση, διέμεινε στερεὸς καὶ ἀμετάτρεπτος, καὶ τῇ πέμπτῃ πρωὶ ἀπήχθη πάλιν εἰς τὸν Μεχκεμέν, ὅπου ποικιλοτρόπως ἐν πρώτοις κολακευθεὶς, καὶ ἐν ὑστέροις ἀπειληθεὶς, οὐκ ἐνέδωκεν, καὶ ἐμπυτύμενος, καὶ μαστιγούμενος ὑπὸ τῶν περιεστώτων ὀθωμανῶν, ἔλεγε τοῦτον μόνον τὸν λόγον, Χριστιανὸς εἰμι· καὶ πάλιν ἀπαχθεὶς ἐν τῇ εἰρκτῇ, δεινῶς ἐβασανίσθη δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἐπιφωσκούσης παρασκευῆς, ἀκίδων ἐμπαγείσων ὑπὸ τοῦς ὄνυχάς του καὶ πετρῶν μεγάλων ἐπιτεθεισῶν ἐπὶ τὰ στήθη αὐτοῦ, ἅτινα γενναίως ὑπέφερε, συνεχῶς λέγων Χριστιανὸς εἰμι· τὸ δὲ σάββατον πρωὶ ἀπήχθη εἰς τὸν Μεχκεμέν, ὅπου σύλλογος ἐγένετο πολλῶν ὀθωμανῶν· τότε προεβλήθη αὐτῷ, ἔνα ἐκλέξῃ ἐν τῶν δύο, ἢ νὰ λάβῃ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀντιβραβεύσεις ἂν ἐξομῶση, ἢ νὰ λάβῃ θάνατον σκληρὸν, ἂν ἐπιμείνῃ εἰς τὸ πρότερον φρόνημά του. Ὁ δὲ γενναίως ἀνωμολόγησεν ἐνώπιον πάντων «Χριστιανὸς καὶ ἤμην ἀπ' ἀρχῆς, Χριστιανὸς εἰμι καὶ ἔσομαι μέχρι τελευταίας μου πνοῆς.» Τρεῖς εἰσήχθη ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ, καὶ τρεῖς ἐξήχθη, καὶ ἐπειδὴ ἔμεινε ἀμετάτρεπτος, ἐξεδόθη ἐγγράφως ἡ ἀπόφασις νὰ φονευθῇ. Ἐκεῖθεν ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν ἀνθύπατον (Κεχαγιάμπεην) ὅπου πολυειδῶς ἀπειληθεὶς, οὐκ ἐνέδωκεν· ἐκεῖθεν δὲ ἀπήχθη καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Μουσταφᾶ πασᾶν· ὁμολογήσας δὲ καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀδελῶς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἀπαχθεὶς ἐβλήθη ἐν τῇ εἰρκτῇ, καὶ τῇ δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, Ἰανουαρίου 17, περὶ ἕκτην ὥραν ἀπηγγονίσθη ἐν τῇ ἀγορᾷ, πλησίον τοῦ χάνδακος τοῦ μεγάλου φρουρίου, συνεχῶς ἀνακράζων, Χριστιανὸς εἰμι, ποιήσατέ μοι εἰ τι δεινὸν οἴδατε· Ἐμείνε τὸ σῶμα αὐτοῦ κρεμάμενον μέχρι τῆς τετάρτης, Ἰανουαρίου 19· καὶ κατ' αὐτὴν ἐθωρήθη τὸ νεκρὸν αὐτοῦ σῶμα, παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ Βεζύρη, εἰς τὸν ἐρηθέντα Μητροπολίτην ἅγιον Ἰωαννίνων κύριον Ἰωακείμ, ὅπερ, μετακομισθὲν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἰωαννίνων, ἐτάφη ἐκτὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει μετὰ μεγάλης συνδρομῆς τῶν χριστιανῶν, καὶ μετὰ τῆς ἀνηκούσης παρατάξεως παντὸς τοῦ ἱερατικοῦ κλήρου. Τελεῖ δὲ ὁ τάφος αὐτοῦ ἀπειροπληθεῖς ἰάσεις τοῖς μετὰ πίστει προσερχομένοις, καὶ χουῆς ἔλαιον ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τῆς κανδύλας του, κομιθέντα καὶ ἀλλαχθῶ ὑπὸ ἀνθρώπων εὐλαβῶν καὶ φιλοχρίστων, συντέλεσαν εἰς θεραπείαν δεινῶν παθῶν καὶ ἀνιάτων.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ ΙΑΜΒΙΚΟΝ.

- » Σειπτόν δέμας μάρτυρος κἄν κεῖθεῖς τάφε!
- » Ἄλλ' οὐ χάριν κρύψειας, ἦν θεῖαν λάχε.
- » Ἰαμάτων γὰρ ἀφθόνους βρῦει ρύσεις
- » Τοῖς ποικίλων πάσχουσιν ἐκ νοσημάτων,
- » Παθῶν δυσαλθῶν κεκρατημένοι ὑπο.
- » Ἐόνον δὲν οὐδὲν εἰ τελεῖ τεραστίους
- » Πράξεις ὁ Χριστοῦ παθῶν πίστειος ὑπερ.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι.

Τῶν ἱαμάτων τὴν θεῖαν χάριν, παρὰ Χριστοῦ κομισάμενος, θεραπείας τὰς νόσους, καὶ τὰ πονηρὰ ἀπελαύνεις πνεύματα τῶν προστρέχόντων μετὰ πίστεως.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἐναθλήσας, ἐν οὐρανοῖς ὑπεδέξω τὸν στέφανον, καὶ οὖν ἀγγέλοις καὶ ἀθληταῖς συγγορεύεις, λαμπρῶς ἀγαλλόμενος.

Βασάνοις τοῖς ἀνυπόστοις, τὸ σῶμά σου παραδέδωκας, τὰς ἀπειλὰς ὡς οὐδὲν λογιζάμενος, διὸ καὶ τῆς οὐρανοῦ κληρουχίας κατηξίωσας.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγισμῆνον θεῖον σκῆνωμα χαίρει· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χάρα, Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ η'. Χείρας ἐκπετάσας.

Τὴν δι' ἀγχόνης τελείωσιν αἰρετισάμενος, εἰς χείρας τοῦ Δεσπότη τοῦ πνεύμα σου παραδέδωκας, μακάριε, τοὺς ὑπεναντίους ὡς μὴ ὄντα λογιζάμενος.

Ἐννόμως τὸν δρόμον ἀνύσας ἐνδοξε κατὰ τὴν Παύλου φωνήν, τῆς δικαιοσύνης τὸν στέφανον ἀπειληφῶς, πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Ἐπεσκήσεν ἐπὶ σέ, ἡ χάρις τῶν ἱαμάτων, καὶ τοὺς ποικίλως πάσχοντας θεραπείας, τῇ σοφῇ τῶν λειψάνων σου προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε Ἀχραντε Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς θεότητος γέγονας ἐνδαιτήματα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῇ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ῥδὴ θ'. Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους.

Φωστήρ ἀναδειχθεὶς ἡμῖν, καὶ καλλίνικος, καταναγάζεις πάντας τοὺς πιστοὺς ταῖς μαρτυρικαῖς σου αὐγαῖς, τοὺς τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντας μετὰ πίθου καὶ πίστεως.

Τῆς πλάνης καθελῶν τὸ δυχύρωμα, τοὺς πιστοὺς εὐφροσύνης ἐνέπλησας, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἦδη ἀγαλλόμενος, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τρισμάκαρ Γεώργιε.

Εὐώδει μύρω τὰς ψυχάς, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου μακάριε, μυρίζεις ξενοπρεπῶς, ἐν τῇ σεπτῇ τεμένει σου, πανυχίως ἱσταμένων σοι.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῇ λαῷ σου δώρησαι τὰ τῆς νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τεθείσα ὑπόσπονδον τῇ ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ὁ εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους ἐξ ἀλαξέυτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτιμήθη Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγγελλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μετὰ σπουδῆς συνέλθωμεν ἐν τῇ σεπτῇ τεμένει, τοῦ ἀθλοφόρου μάρτυρος καὶ κλεινοῦ Γεωργίου, καὶ τὴν ἐπέτειον μνήμην αὐτοῦ πανηγυρίσωμεν, ὅστις παθὼν ὑπὲρ Χριστοῦ, δόξαν ἀκήρατον ἔσχε, τοῦ ἐκτελεῖν διηνεκῶς, χάριτας ἰαμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἰωαννίνων ἡ πόλις πανηγυρίζει φαιδρῶς, τὴν μνήμην σου τιμῶσα τὴν ἐπέτειον πόθῳ· κειμήλιον γὰρ ἔσχε καὶ θησαυρόν, τὴν πανέντιμον θήκην σου, ἐξ ἧς ἀένναος χάρις καὶ δαψιλῆς ἰαμάτων ἀναβλύζεται.

Ὅμοιον.

Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, μάκαρ Γεώργιε, ἀθλήσας ἐπαξιῶν στεφάνων ἡξιώθης· διὸ καὶ συγχορευὼν ἐν οὐρανοῖς, ταῖς αὐλοῖς δυνάμεσιν, σὺ διαλείπεις πρεσβεῦων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην ἐκτελούντων σου.

Ὅμοιον.

Ὡς ἐνστασιν τὴν ὑστάτην ἔργῳ ἐκράτυνας, ἐστὼς πρὸ τῶν τυράνων, ἠλλάλαξαν ἐνθῶς, οὐράναια χορεῖται τῆς σῆς ψυχῆς, τὸ στερεόν, εὐφημήσασαι, ὡς ἠττηθεὶς δὲ ὁ δράκων ὁ σχολιός, ἐναθλίως ἐξολώλυξεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὸν νέον ἀθλητὴν, καὶ γενναῖον ὀπλίτην, εὐφημιῶν στέμμασιν ἀναδήσωμεν Γεώργιον, ὃς ἀνατέταλκεν ἡμῖν διὰ τοῦ μαρτυρίου, ὡς Ἰωάννης ὁ κλεινός, τῆς πατρίδος τὸ εὖχος. Χαίρετε οὖν δυὰς μακαρία, ἀστέρες παμφασὲς ἀποστίλθοντες ἐν τῇ ἐσμῇ τῶν μαρτύ-

ρων τοῦ νοητοῦ στερεώματος, οἱ κλέει ἀπλήτῳ περιβαλόντες τὸ πάτριον ἔδαφος, καὶ τὸν δυσώδη λάρυγγα τῆς καταφρυωμένης ψευδοσοφίας ἀποφράξαντες· ὡς ἔχοντες οὖν παρρησίαν πρὸς Θεόν, μὴ διαλείπητε δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ᾠδὴ γ' καὶ δ'.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χειράς, κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀρεστὸν ἔστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων)· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδούς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῇ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενής γινόμενη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει· φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῇ οἰκίᾳ· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτόν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπε τε ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζῶσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἔδει· ὅτι ἀληθὲς ἔστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλιν τὴν σιδηρὰν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτη ἠνοιχθῆ αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προήλθον ρύμην μίαν· καὶ εὐθῶς ἀπέστη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

ΕΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσχετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἀντὶ τοῦ ἴδιου ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διατοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δούλος μεῖζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν, παρὰ τοῦ Πατρὸς, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται), ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα κελεύω ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγωγούς ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖν ἰσχυρῶς τῷ Θεῷ.